

عنوان مقاله:

نسبت بین فرم و محتوا در هنر و معماری

محل انتشار:

اولین کنفرانس سالانه بین المللی عمران، معماری و شهرسازی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

سعید ایزدی - دانشجوی دکتری دانشگاه آزاد رشت

حمزه غلامعلی زاده - استادیار، هیات علمی دانشکده هنر و معماری دانشگاه گیلان

سمیه نوروزی - کارشناس ارشد معماری، دانشگاه قدسیه ساری

خلاصه مقاله:

همواره دو عامل محتوا و فرم در عالم هنر و معماری حضور داشته است. با توجه به تکرر آرا در این خصوص این پرسش مطرح می شود که نسبت بین این دو چگونه می تواند باشد و در این پژوهش با بررسی این موضوع دیده شده است که در سنت، محتوا و فرم هر دو مهم بود اما این محتوا می باشد که عامل ایجاد فرم می باشد. اینکه چه چیزی آفریده می شود و محتوای آن مهم بود و طرز نمایاندن آن نیز از اهمیت بالایی برخوردار می باشد. از این طریق الگوهایی بر اساس مبانی موجود خلق شده است. با ورود در دوران مدرن، انواع مختلفی از نسبت های بین فرم و محتوا به وجود آمد. این طیف از توجه به صرف به شکل در آثار راب کرایر با توجه به محتوا و رسیدن به یک نظریه محتوایی در نظریه آفرینش معماری جان لنگ متنوع می باشد گفته فرضیه این تحقیق این است که محتوا در هر دو را نیز با صورتی جدید عرضه می شود که طیف گسترده ای را می تواند شامل شود. در این نوشتار با بررسی این تز و تحلیل محتوای روش های مختلف طراحی در دوران معاصر این نتیجه به دست آمده پرداختن به محتوا در رسیدن به یک نظریه علمی مفیدتر می باشد. روش تحقیق توصیفی - تحلیلی بود و جنبه کیفی دارد. منابع مورد استفاده کتابخانه ای می باشد.

کلمات کلیدی:

محتوا، فرم، هنر و معماری، سنت، مدرن

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/588361>

